

SULI-SALÁTA

A Molnár Mátyás Általános Iskola diákújsága

XVI. évfolyam 1. szám

Márai Sándor Négy évszak

(részlet)

December

Néha azt hiszem, a szeretetre várok. Valószínűleg csillapíthatatlan ez az éhség: aki egyszer belekóstolt, holtáig ízlelni szeretné. Közben már megtudtam, hogy szeretetet kapni nem lehet; mindig csak adni kell, ez a módja. Megtudtam azt is, hogy semmi nem nehezebb, mint a szeretetet kifejezni. A költőknek nem sikerült, soha, a költőknek, akik az érzelmek és indulatok minden árnyalatát rögzíteni tudják szavaikban. A szeretetnek nincs színfoka, mint a gyöngédségnek, nincs hőfoka, mint a szerelemnek. Tartalmát nem lehet szavakban közölni; ha kimondják, már hazugság. A szeretetben csak élni lehet, mint a fényben vagy a levegőben.

Erdei iskolában voltunk

Az egyik nap megtudtuk, hogy az alsós osztályoknak erdei iskolát szerveznek nevelőink. Nagyon vártuk, hogy elérkezzen az a nap.

Elérkezett a várva-várt nap. Reggel ugyanúgy jöttünk iskolába, de tankönyvek helyett enni- és innivalót hoztunk magunkkal. Amikor elindultunk még nem tudtuk, milyen idő vár ránk. Útközben énekeltük, beszélgettünk, jókat nevtünk. Az idő éppen jó volt. Közben néhány osztálytársunk csatlakozott hozzánk, akik az

útvonal mentén laktak. Nagyon jó hangulatban sétáltunk a tó felé. Észre se vettük, hogy megérkeztünk. Tájékoztató után minden osztály elindult a menetlevelével együtt ahhoz az állomáshoz, ahol kezdenie kellett. Különböző feladatok megoldásai vártak ránk. Játékos, érdekes feladatokon keresztül ismerkedtünk meg a természetes környezettel. Több-kevesebb sikerrel teljesítettük őket. Közben tanár néni nagyon sok érdekességet mondott. Miután minden állomáson voltunk, megérkeztünk a gyülekező helyre. Ott egy kicsit játszottunk, majd meghozták az ebédet. A finom ételt mindenki jóízűen elfogyasztotta. Ebéd után rendet raktunk, összeszedtük táskáinkat, félrepackolt ruháinkat, és indultunk haza.

Kellemesen elfáradtunk, de nagyon jól éreztük magunkat. Remélem, lesznek még hasonló programok szervezve iskolánkban.

Tóth Nóra, 4.b

Papírgyűjtés

Iskolánk diákönkormányzatának vezetői ebben a tanévben is szerveztek papírgyűjtést. Az időpont: 2012.szeptember 26-a volt. Már reggel lehetett hordani az összegyűjtött papírt. Volt, aki egészen telepakolt kocsival érkezett. A diákok is felhozták a maguk összegyűjtött kis csomagjait, az osztályok sorban hordhatták az újságokat, könyveket kezdve a legkisebbekkel, akik óriási erővel cipelték le az összegyűjtött hasznos hulladékot. Jó ötlet a minden évben megrendezett papírgyűjtés, mert világunkban meg kell tanulnunk hasznosítani elhasznált dolgainkat.

Iskolánk tanulói több mázsa papírt gyűjtöttek össze. Az alsó évfolyamon a **3.a** 203 kg-ot, az **1.b** 176 kg-ot, a **4.b** 149 kg-ot gyűjtött. A felső tagozaton az **5.a** osztály végzett az első helyen 876 kg-mal. Őket az **5.b** 467kg-mal, a **7.c** 329 kg-mal követte. A győztesek jutalomként egy-egy tortának örülhettek. A diákönkormányzat vezető tagjai nevében gratulálok az élen osztályoknak. A diákönkormányzat 52000 forintot kapott a leadott hulladékért, amit továbbra is jutalmazásokra

fogunk felhasználni. Az otthonainkban felhalmozott régi, már kiolvasott újságok összegyűjtése jó szolgálatot tett diákönkormányzatunk amúgy is csekély pénzének növelésére.

Ha a papírgyűjtés jövőre is megszervezésre kerül, minden tanulót kérek, hogy vegyen részt a gyűjtésben, és ne az utolsó pillanatban szorgoskodjon.

Tóth Patrícia 8.a

Illemtan az ebédlőben

Ebben a cikkben az ebédlői helyzetről, és a menzán való étkezési kultúráról tudhattok meg fontos és betartandó viselkedési szabályokat! Olvassátok figyelmesen!

Iskolánkban minden tanítási napon a tanórák befejeztével lehetőségünk van kulturált körülmények közt ebédelnünk. Általában jók, finomak az ételek. De vannak olyan dolgok, amelyek nekem sem és nagyon sok más tanulónak sem tetszik. A sorban állás tétlenségére, az ebédeltetési rendszer elavultságára gondolok. A kisebbek mindenkori előre engedése, majd kétszer annyi ebédelési idejének kivárása sok felsős tanulóban feszültséget okoz. Tudom, tanáraink azt mondják erre, hogy ez mindig is így volt, meg azt, hogy ti is voltatok kicsik. Igen, de ahogy az idők változnak, úgy az ebédeltetési módokon is lehetne változtatni. Hogyan? Ezt a problémát szerintem jó lenne úgy megoldani, hogy jelképesen megfeleződné az ebédlő, s kétsoros kiosztási rendszer működné. Hasonlóképpen, ahogy a tanárok-diákok között működik. Így talán nem lenne veszekedés, lökdösődés és kiabálás a teremben. Sokk jobb lenne mindenkinek. De van még valami! Ebédelés előtt, kérésnek megfelelően felrakjuk a tároló szekrények polcaira a táskáinkat, kabátjainkat pedig a fogasokra akasztjuk. Az étkezőből kiérkezve, megdöbbenve látjuk, többször előfordulva, hogy kabátjaink, táskáink a földön hevernek. Nem kell ott hagyni!- kapjuk a választ. Nem gondolom, hogy mi hibáztunk. A problémát nevetlen társaink okozzák. Őket együttesen /tanár-diáknak/ összefogva kellene nagyon keményen leszoztatni ezekről a helytelen viselkedési módokról. Remélem, a jövőben ez így is lesz!

Néhány tanács, amit jó volna, ha mindenki be is tartana:

Ebédelés előtt moss kezet!

Gyülekezéskor ne kiabálj, és ne lökdösődj!

Evés előtt kívánj jó étvágyat, utána pedig köszönd meg!

A rágógumit ne ragaszd az asztallap, illetve a tányér aljára!

Ne az asztalt gazdagítsd az étellel, hiszen így is kevés, amit megeszel!

Ne kritizáld az ételt, örülj neki, hogy neked még ez mindennapi lehetőség!

Vállalj asztaltakarítást, hisz gondoldj arra, hogy te is szívesebben ülsz tiszta asztalhoz!

Zákány Tamara, 7.c

Pályaválasztási kiállítás

2012. október 19-én, pénteken ellátogattunk, mi, nyolcadikosok Nyíregyházára, a Bujtosi Szabadidőcsarnokban megrendezett pályaválasztási kiállításra.

Évfolyamunkból 35 tanuló volt kíváncsi erre a rendezvényre. Amikor megérkeztünk, tombolát kaptunk, amellyel ajándékokat lehetett nyerni. Ezután tanárnő elmondta, hogy meddig nézelődhetünk, érdeklődhetünk, s hogy időre mikorra menjünk vissza a bejárathoz. Többféle iskolát bemutató standhoz lehetett odamenni. Nagyon kedvesek voltak a diákok és egyben a tanárok is, akik minden információt igyekeztek közölni velünk, amit meg akartunk tudni. Sokféle prospektust kaptunk, majd süteményeket lehetett kóstolnunk. Megnézhettük, hogy hogyan kell varrni, kenyeret készíteni és még sok-sok szakmai dolgot tapasztalhattunk meg a helyszínen. Jó volt a hangulat. Szerintem ez a kiállítás

sokunk számára lehetőséget kínált, hogy több információt megtudhassunk egy-egy iskoláról. Segített abban is, hogy merre akarjunk tovább menni, mi lenne számunkra a lehető legjobb pályaválasztási irány.

A kiállítás után még volt egy kis időnk, ezért elmentünk a McDonalld'sba, ahol szintén jól éreztük magunkat. A délután sikeresen zárult. Köszönjük a tanáraink nyújtotta lehetőséget.

Tamási Anita, 8.b

Verébavató

Október 12-én vidám „verébavatón” lettek teljes körű tagjai iskolánknak az első osztályosok. Szülők, nagyszülők, érdeklődő vendégek előtt hangulatos műsorral mutatkozott be mindkét első osztály. A kicsik fogadalmat tettek, majd táncversenyen mérték össze ügyességüket, bátorságukat. A program zárásaként a tombolasorsolás hozott izgalmas perceket.

Szerk.

Október 6.

A magyar nemzet gyásznapja. Ezen a napon, az Aradon hősi halált halt tizenhárom tábornokra emlékeztünk meg. A neveik örökre fent maradnak a magyar nép számára. Voltak köztük, akik golyó általi halált haltak, és volt köztük olyan, aki kötél általi halált. Az idei évben Agárdy Teréz és Vántus Ottóné tanárnők készítették fel a gyerekeket az ünnepi műsorra. Sipos Géza tanár úr biztosította a műsor technikai feltételeit. A műsorban a 6. évfolyam tanulói vettek részt. A megemlékezés napján iskolánk tanulói ünneplőbe öltöztek, hogy ezzel is leróják tiszteletüket a hősök előtt. Mindenki mély nyomot hagyott a 13 aradi vértanú dicső tette, mert életünk árán is kiálltak a magyar nemzet szebb jövőjéért.

Álljanak példaként mindenki előtt, és törekedjünk arra, hogy mi is, ha kell, ilyen összefogással tegyük szebbé, reménykeltőbbé a népünk sorsát.

Mizsei Gréta 6. a

„Szólj, gondolj, s tégy jót, s minden gondolat és tett tiszta tükörként fog visszamosolyogni rád!”

/Vörösmarty Mihály/

Ilyenek vagyunk

Milyenek vagyunk? Kamaszok. Olyanok, akik már elbázzák magukat. Akik már tudják, hogy kell cselekedni nehéz pillanatokban. Ilyenkor már el kell döntenünk, mit akarunk kezdeni magunkkal. Több kalandban veszünk részt. Szeretünk új dolgokat kipróbálni, felfedezni. Gyakran szoktunk kötekedni, keckeckedni egymással. Tudjuk, hogy fontos a tanulás, de nem mindig az első. Lehetünk életvidámak, komolyak, szomorkásak. A legfontosabb mégis az, hogy SZERESSÜK A VILÁGOT !

Bencze Veronika, Varga Szabina, 7.c

Könyvtári rajzpályázat

A könyvtár 2., 3., 4.-osztályos tanulóknak meghirdetett „Kedvenc magyar népmesém” című rajzpályázatának eredménye a következő:

- 2. évfolyam:**
1. helyezés: Estefán Hanna
 2. Finta Vivien
 3. Mocsár Zsófia, Jámbor Adrienn

Különdíj: Matyi Diána, Török Vanessza

- 3. évfolyam :**
1. helyezés : Székely Tamás, Orosz Béla
 2. Illés Imre
 3. Pósch Ferenc

- 4. évfolyam :**
- 1.helyezés Tóth Kinga , Tóth Nóra
 2. Sipos Nóra, Szutor Evelin
 3. Horváth Anita

Különdíj: Dudás János

"Ha valamit nem szeretsz, változtass rajta" Ha változtatni nem tudsz, változtass azon, hogy gondolkodsz róla! Csak ne panaszkodj!"

/Maya Angelou/

Ötödikesek lettünk

Ebben a tanévben felsősök lettünk. Nem kis izgalommal vártuk, mi vár majd ránk. Nekünk jutott az a feladat 5. osztályosként, hogy kísérjük az elsősöket az évnyitón. Az évnyitó végén kíváncsian vártuk, hogy milyen lesz az új osztályfőnök és a tantermünk. A nap folyamán feloldódtunk, és kezdtük megismerni egymást az osztályfőnökkel. Ez a nap élményekben gazdag volt. Az első hét nagyon izgalmasan telt el, mert új tantárgyakkal és tanárokkal ismerkedtünk meg. A következő héten már sok tanulás várt ránk. Mindegyik tantárgy nagyon tetszett nekünk. Kicsit bánatosak voltunk. Elmúlt a felhőtlen gyerekkor, az alsós évek után nagyobb felelősséggel kell a felsőre tekinteni. Osztályfőnökünk nem szeretné, ha rontanánk az átlagunkon. Már kezdjük megszokni az 5. osztály terheit.

Fekete Petra, 5.a

Az osztályom ötödik évfolyamba lépett. Sok új tantárggyal és tanárral ismerkedtünk meg. Van pár olyan osztálytársam, aki egy kicsit eleven. Na, jó! Nem kicsit, nagyon eleven. Ők butaságaikkal sokszor zavarják a tanítási órákat. Remélem, hamar benő a fejük lágya! Már csak azért is, mert vannak közöttünk figyelmes, jó tanulók is. Számunkra fontosak tanáraink utasításai, mondandói. Úgy vettem észre, hogy mindenki örül annak, hogy ötödikes. Jó volt ugyan az alsó tagozat, de a felső különlegesebb, mert az új tantárgyakon és tanárokon keresztül más- más ismerettel gyarapodhat tudásunk. A történelem nekem például nagyon tetszik. Az osztályról még annyit, hogy magatartásunk és szorgalmunk egyre javul. Bízom benne, hogy ez a javulás az év végi tanulmányi eredményben már látszódni fog.

Sólyom Fanni, 5.b

Földünkért világnap

A Földünkért világnap alkalmából zöld napot szervezett a diákönkormányzat. Örömmel, lelkesen takarítottuk az iskola környékét, összeszedtük a lehullott faleveleket, műanyag zsákokba összepréselt PET palackokat gyűjtöttünk, s a tantermeinket cserepes virágokkal díszítettük.

Hosszú hétvége

A felnőttek, s mi, tanulók is sokat panaszkodunk, hogy kevés a szabadidőnk, nincs elég időnk a szórakozásra, és a pihenésre. Mi, újságíró szakkörösök kíváncsiak voltunk arra, hogy akkor, amikor lehetőségünk van a tanulás helyett más dolgokkal foglalkozni, vajon mivel töltötték iskolánk tanulói az október 20-a és 24-e közötti időszakot, az úgynevezett hosszú hétvégét?

Tanulótársaink ezeket a válaszokat adták:

- Takarítást végeztünk a lakásban, az udvaron, és az utcán.
- Baktalórántházán kirándultam a családdal. Az erdőben rengeteg gombáról készítettem fényképet. Több időm maradt a hobbim gyakorlására is.
- Horgásztam, zenét hallgattam, sokat sétáltam a barátaimmal, segítettem a ház körüli munkákban, a családdal filmet néztem.
- Görkorcsolyáztam a közeli utakon az osztálytársaimmal.
- Különböző dolgokat vásároltunk Nyíregyházán a szüleimmel.
- A kertben még kint lévő terményeket takarítottuk be.
- Furcsának tűnik, de tanultam. E-mellett sok-sok filmet néztem a televízióban.
- Többet aludtam, mint máskor. Nap közben többször interneteztem.
- Sokat bicikliztem.
- Édesapámnak segítettem különféle munkákban, esténként pedig többet számítógépeztem, mint máskor.
- Sok időt töltöttem a számítógép előtt.

A fentiekben leírt válaszokból kiderült, hogy igen változatos volt az időtöltésük. Ugyanakkor azt a következtetést is levontuk, hogy a tv nézés mellett a számítógépezésre fordított idő jelentkezett a válaszokban leginkább. Azt, hogy ki mire használja a számítógépet, egy másik felmérés, tudakozódást igényel. Reméljük, hogy tudásotok gyarapítására, ismereteitek bővítésére is használtátok a technika, és az idő adta lehetőségeket!

Tornai Anett, Zákány Tamara, 7.c

Egészségnap

2012. október 26-án tornatermünkben rövid megnyitó ünnepség után kezdetét vette az „Egészségnapok a prevenció jegyében” című nap. A szakemberek /orvos, tanár, védőnő, szociális szakember, mentálhigiénikus, dietetikus, nőgyógyász, vöröskeresztes szakember/ célja az volt, hogy felkeltsék figyelmünket az egészséges életmódra, a rendszeres testmozgásra, a káros szenvedélyek

esetében a nemet mondás képességére, a bűn és baleset megelőzésére, az alapvető elsősegély nyújtási ismeretekre, a környezettudatosságra.

Érdeklődve hallgattuk a rendőrök bűnmegelőzésről szóló mondandóit, majd aktívan mozogtunk a néha röhögésbe torkolló ügyességi gyakorlatok során a tornateremben. Néhányan, bátrabbjaink közül megtudhatták testzsírtömegüket, illetve izomzatuk testtömegükhöz viszonyított százalékos arányát. Egy másik állomáson a környezettudatosságról beszéltek számunkra, amelyről tanóráinkon már sokat tanultunk. A haj, bőr, köröm, majd a táplálkozásról szóló előadások nem különösképpen kötötték le figyelmünket, mert az előadók nehezen találták meg a módját a velünk való beszélgetésnek. A következő helyszínen bemutatott előadások azonban újra „felvillanyoztak” bennünket. Az elsősegély nyújtási ismeretek gyakorlása nagyon tetszett számunkra. Talán azért, mert mi is aktívan gyakorolhattuk az alapvető, emberi életet mentő fogásokat, és tisztában voltunk azzal, hogy ez valóban nem játék. A káros szenvedélyekről szóló előadáson elrettentő történeteket hallhattunk az alkohol, s a drog hatásával kapcsolatban, a szemléltetések pedig végképp tudatosították bennünk azt, hogy ne nyúljunk semmi esetben sem ezekhez az ártó, az embert mélyre taszító dolgokhoz. A nap zárását számunkra a táncház jelentette. Jó hatást gyakorolt ránk az együtt végzett mozgásos tevékenység. A néptánc alaplépéseit mosolyogva jártuk, s közben koncentrációs képességünk is fejlődött.

Mi máskor is szívesen veszünk részt hasonló programokon. Javaslatunk csupán az, hogy a 25 perc néha még nekünk is kevés.

Bencze Veronika, Hódi Adrienn, 7.c

Megemlékezés az október 23-ai eseményekről

Mint minden évben –hagyomány szerint-, most is a nyolcadik évfolyam készült az október 23-ai műsorral. A felkészítésben osztályfőnökeink /Takács Éva és Mészáros Csilla tanárnők/ segítettek. Felelevenítettük a régmúlt eseményeit. Méltóképpen emlékeztünk nemzetünk félelmet nem ismerő, tenni akaró hőseire. Műsorunkat az iskolarádióon keresztül adtuk elő a többi osztály tanulói részére. Mire emlékeztünk ezen a napon? –

Az 1956-os forradalomra. Magyarország népének a sztálinista diktatúra elleni forradalmára, a szovjet megszállás ellen folytatott szabadságharcára, amely a XX. századi magyar történelem egyik legmeghatározóbb eseménye volt. A budapesti diákoknak az egyetemekről kiinduló békés tüntetésével kezdődött ez az esemény, és a fegyveres felkelők ellenállásának felmorzsolódásával fejeződött be Csepelen november 11-én. Kevésbé ismert tény, hogy a forradalom nem Budapesten kezdődött el, és nem is a fővárosban hullott vér először, hanem Debrecenben.

Október 23-án reggel debreceni diákok több ezres tömege gyűlt össze az egyetem előtt. A diákok innen jelszavakat skandálva és forradalmi dalokat énekelve, nyolcas sorokban a belvárosi pártszékházhoz vonultak, hogy az egyetemi ifjúság pontos követelését kinyomtassák. A pártvezetés tárgyalt a diákok küldöttségével, majd Görbe János az épület erkélyéről elszavalta Petőfi Sándor Még kér a nép című versét.

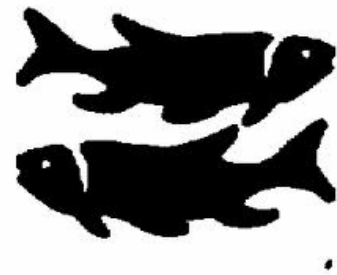
1957. januártól a forradalom résztvevőit tömegesen börtönözték be, majd sokukat kivégezték. A brutális megtorlást és a magyar nép elnyomását az ENSZ és a világ közvéleménye egyaránt elítélte. A forradalom leverését követő évtizedekben Magyarországon tilos volt erről az időszakról beszélni, ellenforradalomnak bélyegezték. 1989. október 23. óta ez a jeles nap kettős nemzeti ünnep Magyarországon: az 1956-os forradalom kitörésének napja, és az 1989-es Magyar Köztársaság kikiáltásának napja.

Kósa Dóra 8/b.

Kirándulás az Állatparkba

Az 5.a osztályban sok tanulónak van otthon állata, és utoljára óvodás korunkban voltunk az állatkertben, ezért elhatároztuk, oda megyünk kirándulni. Már nagyon vártuk ezt a napot, addig is többször beszélgettünk a saját állatainkról.

Hűvös őszi idő volt, de nem bántuk. Az élmények, amiket szereztünk, mindenért kárpótoltak bennünket. Először a Zöld Píramisba és az Ócenáriumba mentünk be, ahol feltárult előttünk a tengerek csodálatos növény- és állatvilága. Mindenkinek a félelmetes cápa tetszett a legjobban. Sokat nevtünk a majmokon, viccelődtünk egymással. Ezután a szabadtéri állatok következtek.

Láttuk, hogyan etetik a fókákat, és milyen hálásak ezért. Megtekintettük az elefántokat, vízilvakat, oroszlánokat, pingvineket, struccokat, zsiráfokat, tigriseket, medvéket és még sok-sok állatot. A parasztudvarban megetettük a kecskéket, akik kezdtek minket döfködni, mert harcoltak az enivalóért. Megtudtuk, hogy ma már a Nyíregyházi Állatparkban olyan állatállomány van, ami a párját ritkítja. Az idén három szibériai tigriskölyök született. Az országban először itt jött világra fókabébi. Leopárdot alig találunk a természetben. Így előfordulhat, hogy az itt született két kölyök már a Kaukázusban nő majd fel, ahol ősei éltek. A bali seregélyből már nincs a természetes élőhelyén, de itt, Nyíregyházán kikelt az első fióka. Az év szenzációja mégis az volt, hogy tojást rakott a komodói varánusz.

Hosszú sétánk az állatparkban délutánra ért véget. Addigra jól elfáradtunk, de rengeteg szép élménnyel feltöltődve indultunk haza.

Szabó Édua Asszunta, 5.a

Idősek napja

Már hagyománnyá vált, hogy évente egy alkalommal összejövünk a Művelődési Házban azért, hogy kifejezzük hálánkat, tiszteletünket, megbecsülésünket és szeretetünket azok iránt, akik hosszú munkával eltöltött évek után köztünk élnek megérdemelt nyugdíjas éveiket. Az ENSZ először 1991-ben rendezte meg az idősek napját, azóta minden év október 1-jén megemlékezünk a Föld mintegy 600000000 lakosáról. A 2001-es népszámlálási adatok szerint Magyarországon minden 5. ember időskorúnak számít, vagyis már betöltötte a 60. életévét.

Nekem sajnos már csak egy dédszülőm él. Talán ezért is tartom fontosnak, hogy minél többet beszélgessek vele. Megkérdeztem tőle, hogy milyen volt az ő iskolás kora. Nagyon sok emléket idézett fel fiatal koráról, s azt is elmondta, hogy az ő gyermekkorában a gyerekek többet segítettek szüleiknek, mint manapság. Következő kérdésem a tanáraikhoz és saját szüleikhez való viszonyukról szólt. Komoly, megfontolásra méltó szavak hagyták el a száját. Tanáraikat, és szüleiket feltétel nélkül tisztelték. Az iskolában sokan voltak egy tanteremben, mégis rend volt. Tanácsa megszívleendő minden mai tanuló számára. Azt mondta, hogy mivel más dolguk nincs a mai gyerekeknek, csak a tanulás, ezért próbáljanak meg minél felkészültebben menni az órákra, és minél többet tanuljanak.

Az idősek élettapasztalataikkal nagy bölcsességekre tettek szert. Érdemes melléjük ülni és elbeszélgetni velük. Szeretnek meleg családi körben ülni. Adjuk meg számukra a családi gondoskodást. Remélem, mi is megtapasztalhatjuk néhány évtized múlva, hogy milyen jó érzés az, ha továbbra is szeretnek bennünket, és törődnek velünk.

Tornai Anett, 7.c

A fagyöngy

Vajon mik azok a nagy fészkek a fák lombjain?- kérdezték meg alsós tanulótársaink a kastélyparkban.

Mi nemes egyszerűséggel válaszoltunk számukra: fagyöngy. Egy-két jellemzőjét is tudtuk, de hogy még több információt megtudjunk róla, újságíró szakkör keretében utána olvastunk e furcsa tulajdonságokkal rendelkező, szép növény jellegzetességeinek.

A fehér fagyöngy egyes európai országokban, így például Angliában a karácsonyfa megtettesítője. Különösen télen, a lombjukat vesztett fák ágain, vesszein szarkafészkekre hasonlító furcsa, sötétzöld gömbökön akad meg sok ember tekintete. A fehér fagyöngy növény, a lombos fák élősködő cserjéje. A cserje szóra bizonyára sokan felkapják a fejüket, hiszen a bodza, a vadrózsa, a kőkény vagy a galagonya volt ismeretünkben az

igazi cserje, melyet szinte mindenki látott már. Pedig bizony cserje, melynek gyökerei nem a földben vannak! Többen felteszik e pillanatban a kérdést: - Vajon akkor hogyan jut táplálékhoz? Nos, az évmilliók során csodálatosan alkalmazkodott ez a növény. Bőrszerű, vastag levelei télen sem hullnak le, ezért látszik fészkeknek, vagy zölden maradt levélcsoomónak a kopasz fák koronáiban. Ribizli nagyságú fehér bogyótermése az éhező téli madarak kedvenc csemegéje. Főként a rigók fogyasztják, s így segítenek elterjedésében. Fehér fagyönggyel díszítik fel a karácsonyfákat Angliában és Európa különböző országaiban. Régóta ismert gyógynövény. A borsónyi, fehér bogyókat azonban ne fogyasszuk, mert mérgezést okozhatnak! Ezekből a fehér bogyótermésekből egykor lépet főztek, melyet légyfogónak illetve madarak – leginkább rigók – befogására is használtak. A fagyöngyök leszedése nem nehéz, ugyanis könnyen letörhető a csomócskák. A földre dobva azonban darabokra törnek. Ezért inkább egy vékony kötéllel engedjük le, ha mindenképpen be szeretnénk szerezni.

Úgy gondoljuk, az olvasottak után mi is gazdagabbak lettünk jó néhány információval. Bízunk benne, hogy az interneten ti is utána néztek hasonló érdekes dolgoknak.

Zákány Tamara, Tornai Anett, 7.c

Osztályátlagok 2012/2013. tanév

szeptember-október

Osztály	Osztályátlag	Helyezés
4. A	3,52	3.
4. B	3,76	1.
5. A	3,61	2.
5. B	3,09	7.
6. A	3,44	4.
6. B	2,85	9.
7. A	2,78	10.
7. B	2,67	11.
7. C	3,43	5.
8. A	3,26	6.
8. B	2,96	8.

A sütőtök

Nagyon szeretem a sütő-, és spárgatököt. Nyár végén, ősszel nagyon jó táplálékforrás. Változatosan el lehet készíteni. Fogyasztják sütvé, főzelékként, leves alapanyagként, és sütemények változatosságaként is. A sütőtök kedvező élettani hatásait már az indiánok is ismerték. Kígyómarást kúráltak a segítségével, és szeplő eltüntetésére is használták. Nem véletlen, hogy a sütőtök, a kukoricához és burgonyához hasonlóan, Amerika felfedezése után került földrészünkre. Őshazájában, Közép-, és Dél-Amerika trópusi vidékein az inkák, a maják és az aztékok jellegzetes táplálékai közé tartozott. Európában hamar közkedvelté vált. A XVI. század óta ismert és termesztett növény Magyarországon is. Mint megtudtam, jelentős a karotin-, és C-vitamin tartalma is. Antioxidáns hatása folytán kedvelt téli csemege. Emellett magas a kálium-, foszfor-, vas-, réz-, mangántartalma. Káliumtartalma miatt pedig vérnyomáscsökkentő és vízhajtó hatása is van. Sokan csaknem kizárólag sütvé fogyasztják, pedig nagyon sok ételkülönlegességet lehet felhasználásával készíteni. Édeskés íze miatt sokféle fűszert alkalmazhatunk hozzá. Magja pörköelve finom és egészséges „rágcsa”, a tökmagolajat pedig salátákba használják. Azt is megtudtam róla, hogy a sütőtök sárga, tölcséres virágai is ehetőek, például palacsintatésztába forgatva, olajban sütvé különleges csemeget lehet készíteni belőle. Világszerte többfelé is rendeznek tökfesztivált. Magyarországon a hozzánk közeli Nagydoboson, illetve Óriszentpéteren. Én mindenesetre azt ajánlom mindazoknak, akik még nem kóstolták meg a sült sütőtököt, hogy bátran tegyék meg. Már az illata is lelket melengető, az íze pedig mennyei. Jó étvágyat hozzá!

Tirpák Márk, 7.c

Sikeres pályázat

A Nyíregyházi Főiskola az 50 éves tanárképzésének alkalmából pályázatot írt ki az általános iskolák felső tagozatos diákjai számára. Irodalmi pályázatuk 2. helyezettje iskolánk 8.a osztályos tanulója, **Tóth Patrícia** lett. Írását mi is örömmel, büszkeséggel közöljük.

Legkedvesebb tanárképem

Marcell a boldog 16 évesek közé tartozott. Szerető nővére és barátai támogatásával óriási sikereket tudhatott maga mögött az iskolában. Számos országos s nemzetközi versenyeken ért el kitűnő eredményeket nem csak tanulás, de a sport terén is, hiszen kiváló úszó volt, szabadidejében pedig teniszezett is. Tanáraival jó kapcsolatot ápolt. Legközelebb Ákost, a történelemtanár urat érezte magához, akihez mindig bizalommal és mély tisztelettel fordult. Marci számára ő jelentette a tökéletes tanár. Segítőkész, megértő, őszinte volt, s akármilyen problémája akadt valakinek, szinte mindig talált rá megoldást. A tanár úr egyik diákja így nyilatkozott róla a sulis újságnak:

- Amióta iskolába járok, nem találkoztam még ilyen tanárral. Mindenben lehet rá számítani, s még azokra a dolgokra is talál megoldást, ami teljesen lehetetlennek tűnik, és ami a legfontosabb, hogy még soha nem hallottam vissza semmilyen dolgomat más szájából, amit a tanár úrnak elmondtam. A legtöbb nevelő általában mindig talál magának egy olyan diákot, akivel kivételezhet. Hát ő nem ilyen volt. Mindenkiel egyformán bánik, s még az olyanokkal is talál közös témát, akik nem egy milliárdos család csemetéjeként nőttek fel. Marcit különleges gyerekek tartotta, s ő is felnézett rá kitartásáért, elhatározásaiért, de nem várta el tőlük, hogy olyan eredményeket érjünk el, amire nem vagyunk képesek. Ez a tökéletes egyetértés Ákos tanár úr fiatalságának is köszönhető, hiszen nem volt több 25 évesnél, és a mi nyelvünkön is nagyon jól értett. Nem olyan volt, aki csak azért jár be az iskolába, hogy leadja a tananyagot. Ha nem értettünk valamit, irigylésre méltó türelemmel magyarázta el, akár még többször is, ha kellett. De senki nem lehet tökéletes, így neki is voltak apróbb hibái. Mikor nem figyelt oda magára, hihetetlenül szétszórt tudott lenni. Azt is megmerem kockáztatni, hogy többet foglalkozott velünk, mint magával.

Ezért volt felfoghatatlan a tanár úrnak Marcell teljesítményének romlása. Mindenki számára rejtély volt, hogy az eminens, dicséretekkel elhalmozott fiúval mit történt. Ákos tanár úr egyik történelem órája után magához hívta, s próbált vele beszélni:

- Történt valami? – kérdezte bizalmasan.
- Mi történt volna? Miért kérdezzétek folyton mindenki ezt? Nincs semmi bajom, hagyjanak már békén!
- Tudod, hogy nekem mindent elmondhatsz, de ha nem akarod, hát nem kényszerítelek. Mégis megkérlek, hogy gondold át, mert úgy tűnik, hogy valami nagy problémád lehet, és ilyenkor nem szabad elzárkóznod!

Erre az ifjú diák fogta magát és kirohant a teremből, de megfogadta a tanácsot, s később felkereste tanárát, bár nem több sikerrel:

- Tanár bácsika, átgondoltam! – kiáltotta magában nevetgélve.
- Jól vagy? Mi ez a jókedv, reggel még úgy néztél rám, mint aki ölni tudna?!
- Na 'mán' meg ez a baj? – kérdezte felháborodva.
- Mit szedtél be?
- Ahhoz magának semmi köze! – s a történelem megismételte önmagát, mert Marci a segítséget megtagadva kirohott a teremből.

A tanár úrnak lelkiismeret furdalása támadt, hiszen ahelyett, hogy segített volna rajta, még ő is nekiesett. Eldöntötte, hogy másnap felkeresi tanítványa nővérét, Elizát.

Így is lett, még a délelőtt folyamán beszélt vele.

- Liza van egy kis időd? – kérdezte.
- Elnézést, de sietek! – felelte kapkodva.
- Rendben, akkor gyors leszek. Fontos dolgról szeretnék veled beszélni. Az öcsédről van szó. Mostanában nagyon furcsán viselkedik, és úgy gondolom, hogy belekeveredett valamibe.
- Igen, sajnos, nekem is felkeltette a figyelmemet. Már nekem is megfordult a fejemben, hogy nagy gondjai lehetnek, s a tanár úr segítségét szeretném kérni.
- Természetes, hogy segíték. Nem akarok tapintatlan lenni, de hallottam bizonyos dolgokat a születekről. Igaz, hogy problémák vannak köztük?
- Fél éve elváltak, de akkor nem vettem észre semmi különösét Marcin, és még pszichológusnál is volt, de nem volt különösebb baja. A válás után édesanyánkkal maradtunk, s apánkat azóta se láttuk, és nem is tudunk róla semmit. Ezt, még ha nehezen is, de feldolgozta a testvérem, ám anyánk újra megházasodott, ami önmagában nem is lenne baj, de 2 hete hagyott egy üzenetet, hogy kiment az újdonsült férjével Amerikába, s nem tervezi, hogy visszajön.

A tanár úr megdöbbenve hallgatta mindezt végig, s megígérte Elizának, hogy mindenben számíthat a segítségére. Nem telt el úgy nap, hogy ne látogatta volna meg a testvéreket otthon, de sajnos Marcellel akármennyit foglalkozott, nem látszottak a javulás jelei.

A következő hetekben egyre mélyebbre és mélyebbre süllyedt. Nem volt olyan nap, hogy ne kerüljön összetűzésbe a rendőrökkel, mindig volt rajta valamilyen sérülés vagy zúzódás. De semmire nem emlékezett, s nem tudta megmagyarázni a történéseket a nagy mennyiségű kábítószerrel, amit napi rendszerességgel szedett.

Október 14-e egy szép napnak ígérkezett, mert már több napja esett és esett az eső, ám ma végre előbújt a nap, s mindenki arcára mosolyt varázsolt, de kivételek mindig akadnak.

Ugyanis az ifjú lányt és Ákos tanár urat ma is meglátogatták a rendőr urak, akik Marci nélkül, de egy borzalmas hírral érkeztek meg.

- Jó napot kívánok! – üdvözölték egymást.
- Valami baj történt? – kérdezte gyanakvóan Liza.
- Kérem, üljenek le! Nem akarom megijeszteni önöket – mondta az egyik úr ijesztésképpen –, de az egyik családtagját, Marcellt súlyosan megverték, és kábítószer túladagolás miatt kómába esett.

A megdöbbentő hír hallatára azonnal kocsiba ültek, s elhajtottak a kórházba, ahol a 16 éves fiú feküdt, ám itt már várták őket, hogy közöljenek velük egy szörnyű tényről:

- Sajnálattal kell közölnöm, hogy Marcell keringése összeomlott, s az újraélesztés nem sikerült, mert a szíve is feladta a küzdelmet. – jelentett be őszinte részvétellel az orvos.

Ezek után annak ellenére, hogy mindent megtett, Ákos tanár úr mélyen magába nézve elgondolkodott, hogy vajon miért szerette őt ennyire, és miért bízott meg benne feltétel nélkül Marcell?!

Tóth Patrícia, 8.a

Egri kirándulás

Amikor elmentünk Egerbe, akkor egyből a csodálatos várat néztük meg. A várba megtekintettük Gárdonyi Géza sírját és még sok csodálatos dolgot, pl.: a panoptikumot, ahol az Egri csillagok c. film viasz szereplőit lehetett meg-

tekinteni. Azután megnéztük Gárdonyi Géza házát, ami nagyon szép volt. A költőnek több ezer könyve volt a házában, ez csak egy része annak, amit életében írt, illetve ami a sajátja volt. Azután elmentünk a minarethez. A minaret egy 25 méteres torony, ami a török veszedelem idején épült Egerben. 5 ilyen minaret volt, de az évek során csak 1 maradt belőle.

A minaret lépcsője csigavonalszerű és meredek. A tetején nagyon szép a kilátás. Azután elmentünk a Marcipán Múzeumba. Itt minden marcipánból volt. A múzeumban volt egy szoba, ami a plafontól a padlóig finom, édes marcipánból volt. Ami itt látható volt az 600

kg lisztből és 200 db tojásból készült. Aztán elmentünk az Egri Bazilikába, ami nagyon gyönyörű. Végül bementünk a Mc'Donaldsba, ahol mindenki jól lakott. Látványos kirándulásban volt részünk. Reméljük lesz még hasonlóban részünk.

„A boldogság olyan madár, amit bezárni, megkötni nem lehet, nekünk kell úgy élni, hogy velünk maradjon és elkísérjen egy életen át.”

/Esztergályos Cecília/

Évfolyam kirándulás a Parlamentben

2012. november utolsó napja, péntek. Ezt a napot választottuk mi, a vajai Molnár Mátyás Általános Iskola 7. évfolyamos tanulói, hogy meglátogassuk országunk fővárosát, Budapestet.

Mindenki, aki a kirándulásra jelentkezett nagyon várta ezt a napot. Korán kellett kelniünk, mivel a vajai vasútállomásra 3.46 perckor indult a vonatunk Nyíregyházára. Mindannyian már előző nap előkészítettük a hátizsákjainkat. Szendvicseket, üdítőket, rágcsálnivalókat tettünk bele.

Hajnal 1/4 –kor a vasútállomás megtelt étellel. Izgatottan vártuk, hogy megérkezzen a vonat. Amíg váraoztunk, arról beszélgettünk, hogy vajon milyen is lesz Budapest. Igaz, már sok mindent tanultunk a fővárosról, annak épületeiről, földrajzi adottságáról, de valljuk be, hogy jobb valamit valóságban látni, mint egy képen. Megérkezett a vonat. Egy bő óra utazás után Nyíregyházára értünk, ahol átszálltunk a Budapestre induló sokkal kényelmesebb szerelvényre. Sokáig tartott, míg Pestre értünk, de jól töltöttük el az időt. 3 órányi utazás után megérkeztünk arra a helyre, ahová már hetek óta nagyon készültünk. Leszálltunk a vonatról a Nyugati pályaudvarban. Megvártuk, hogy

tanáraink a vonaljegyeket megvegyék. Ez hamar meg is történt, és amint visszaértek, elindultunk a Parlament felé. Gyalog tettük meg utunkat az aluljárón és a pesti utcákon keresztül. Érdekes volt számunkra a nagy nyüzsgés, a rengeteg ember, a sok jármű és a szobrokkal, stukkókkal díszített emeletes házak sokasága. Az Országházhoz érve kicsit megpihentünk, mivel a belépőt át kellett venni, amivel betekintést nyerhettünk a világ legszebb parlamentjébe. Belépni csak az előre egyeztetett időpontban lehetett, ezért lesétáltunk a **Duna-partra**. Itt megtekintettük a „**Cipők a Duna-parton**” című alkotást. Visszasétáltunk a kívülről is gyönyörű **Parlamenthez**, ahol pontos időben bevezettek bennünket az épületbe. Ennek nagyon örültünk, mert már rég vártuk ezt az alkalmat, és az egy órás sétálás során eléggé kihűltünk a hideg szélről. Egy szigorú, de gyors biztonsági ellenőrzésen kellett átesnünk. Az idegenvezető az épületben várt, s mikor már mindenki túljutott a vizsgálaton elindultunk épületnéző sétánkon. Először egy makettet néztünk meg, amelyet rengetek gyufaszáלבól, sok-sok munkaórával készítettek az alkotóik. Ez a makett a Parlamentet ábrázolta. Ezt követően az épület főlépcsőjét és annak világviszonylatban is értékes jellegzetességeit láttuk. Hosszú lépcsősoron gyalogoltunk fel a **Kupola terembe**. Csodálatos érzés fogott el, mikor megpillantottam a szent koronát. Mellette a jogar és az országalma volt látható. Két fegyveres koronaőr vigyázott rájuk. Rájuk kívül fokozott biztonsági szolgálat és rendőri figyelem kísérte a beérkezőket. Ezt követően a kék szőnyeggel borított Északi

társalgón keresztül elmentük abba a terembe, ahol a magyar miniszterek és képviselők szoktak döntéseket hozni az ország életét befolyásoló törvényekről. Nagyon tetszetős volt az épület díszítése. A csoport vezetője folyamatos információkkal látott el bennünket. Az épületből kiérve a Budai hegyek felé vettük az irányt. Budapest legrégebbi hídján, a **Lánchídon** keltünk át Budára. A hídon többször megálltunk, hogy felvételeket készíthessünk a két part gyönyörű látnivalóiról. Végláthatatlan lépcsősor vitt fel a várhoz. Az időjárás is egyre kedvezőbb volt, a nap is kisütött. Szívet melengető volt látni a budai és a pesti tájat. A **Mátyás templom** és a **Halászbástya** is gyönyörű volt. Szébb, mint a képeken. A bástya melletti szökőkútnál egy sast és egy sólymot is láthattunk, akikre korabeli ruhákba öltözött madarászok vigyáztak. A Halászbástyánál egy madárijesztőnek öltözött, hangokat utánzó ember mulattatott bennünket. A **Budai várhegy** épületeinek megtekintése után visszagyalogoltunk a Pesti oldalra. Kis földalattiba szálltunk, ami a **Hősök terére** vitt bennünket. A téren megtekintettük az emlékművet, a **Szépművészeti múzeum** épületét, majd elsétáltunk **Vajdahunyad várát** is megnézni. Bár fáradtak voltunk sok-sok kilométerrel a lábunkban, de az emlékműveket mégis jó volt látnunk. Kis földalattival, majd metróval a Nyugati pályaudvarra érkeztünk. Mielőtt visszaindultunk volna városunkba a McDonaldsban étkezünk meg. Programunkból nem maradhatott el a Westend áruházban tett látogatás sem. $\frac{1}{2}$ 8 órakor felszálltunk a vonatra, és a vonat zakatolását hallgatva, fájó szívvel hagytuk el Budapestet. 4 hosszú órányi utazást követően visszatértünk csendes kisvárosunkba, Vajára.

A 7. évfolyam nevében köszönjük osztályfőnökeinknek /Groholy Pál, Sipos Géza, és Tóth Zoltán tanár úrnak/ a szervezést, és az élményekkel megtöltött utazást.

Tóth Tamás 7.a

Miért jó hetedikbe járni?

Szeretem ezt az osztályt, mert sokat bolondozunk. A jóindulatú ugratások, piszkálódások, egymás elleni erősködések is iskolai életünk részét képezik. Jókat nevetünk, amikor sikerül megtréfálnunk egy-egy társunkat, de a harag nem tart sokáig, a másik percben újra barátok vagyunk.

Szeretem ezt az osztályt, mert tanulmányi, magatartási, és szorgalmi téren sem lógunk ki a sorból. Szeretünk bizonyos tantárgyakat, persze vannak, amelyeket kevésbé.

Szeretem ezt az osztályt, mert osztályfőnökünk mindig segít, és érthetően, szépen elmagyarázza a dolgokat, ha nem értünk valamit, problémánk van, vagy éppen egy felvetett témáról van szó.

Szeretek ebbe az osztályba járni, mert mindig olyan kirándulásokban volt részem, ahol jól éreztem magam. Jó hetedik osztályba járni, persze csak egyszer. Sok új tantárggyal, velük együtt pedig új ismeretekkel gazdagodtunk idén. Néha úgy érezzük, hogy tanáraink kicsit szigorúak, de míg nincs baj, ez is belefér.

Tirpák Márk, 7.c

„Az élet töméntelen vágánnyal dolgozik. Vannak mellékvágányok, vannak holtvágányok, de ezek is az életet szolgálják, tehát voltaképpen csak élő vágányok vannak.”

/Móricz Zsigmond/

Figyelem!

Már csak néhány hét a **félévben** szerzett jegyek értékeléséig. Tanuljatok! Higgyétek el, nem mindegy, hogy hányas érdemjegy kerül beírásra a naplóba, illetve az ellenőrzőbe!

Más!

KészüljeteK, gyertek a **karácsonyi forgatagba!** /december második péntekje/

Februárban **korcsolyázni** is megyünk.

Hamarosan itt a **farsang** is. Gondolkojatok azon, hogy minek öltöztök be! / Alsós farsang: február 15. FelsőS farsang: febr. 22./

Pilinszky János: Az újév küszöbén

A számadás és a tervezés napjai egybeesnek az óév végén és az újesztendő küszöbén. Mert bár együtt forgunk a kozmikus idővel, szívünk és szellemünk túlcsap a napóra mutatóján. Számadásunkkal és reményeinkkel szabadon közlekedünk abban, ami elmúlt és abban, ami el se érkezett még.

A föld haldoklása rólunk szól és nem rólunk egyszerre. A mi életmódunkhoz viszonyítva a tél csak viszonylagos halál, de a tavasz is csak átmeneti föltámadás. Mi valójában kívül állunk a „puszta időn”; együtt úszunk vele, de mégse egészen. Míg a mindenség a szakadatlan mulandóság jegyében él – mi halandók és halhatatlanok vagyunk.

E valódi és feloldhatatlan feszültségből született egész kultúránk és minden imádságunk. Abból, hogy itt vagyunk, s mégse vagyunk egészen itthon a földön.

Az esztendő küszöbén ezt a tényt számadásainkban és reményeinkben se szabad elfelednünk. Különben alapjaiban tévedünk. Adjuk meg hát az időnek, ami az időé, s az örökkévalónak a maga halhatatlan részét.

„Az élet olyan, mint a matekóra. Mihelyt megoldottál egy feladatot, már kapod a következőt.”

/James Dent/

„Igazi lelkünket, akárcsak az ünneplő ruhákat gondosan őrizzük meg, hogy tiszta legyen majd az ünnepekre...” – ezzel a József

Attila – gondolattal kívánunk iskolánk valamennyi dolgozójának és diákjának békés, boldog karácsonyt és örömeKben, eredményeKben gazdag új évet.

A Suli-Saláta Szerkesztősége